

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/138/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010537
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120010537.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v konaní o žiadosti odsúdeného Z. P., nar. XX.XX.XXXX v C., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24.07.2020 v Trnave, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave zo dňa 15.05.2020, sp. zn. 9PP/34/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného Z. P., nar. XX.XX.XXXX v C., zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol podľa § 66 odsek 1 písm. b/, odsek 2 Trestného zákona tak, že žiadosť odsúdeného Z. P. o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 28.03.2018, sp. zn. 2T/113/2017 podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona v trvaní 3 rokov nepodmienečne, ktorý v súčasnosti vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zamietla.

Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodnil v rozsahu č.l. 36-37 spisu.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd skonštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku, že vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody. Druhá zákonná materiálna podmienka a to tá, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu sa nejavila byť bezpochyby splnená, a to vzhľadom na porušovanie ústavného poriadku, aj keď možno konštatovať, že závažnosť porušenia ústavného poriadku možno hodnotiť ako nízku. Splnená však nebola tretia zákonná materiálna podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho podmienkovom prepustení na slobodu, keď okresný súd zohľadnil, že obžalovaný prvý nepodmienečný trest odňatia slobody vykonal dňa 23.06.2011 a 29.06.2011 bol podmienkovým prepusteným okresným súdom z ďalšieho nadväzujúceho nepodmienečného trestu. Následne vykonával ďalšie nepodmienečné tresty odňatia slobody, pri ktorých bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktoré vykonal v rokoch 2012, 2014, 2017. Práve po výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody (07.02.2017) v trvaní 1 rok a 4 mesiace sa v rozmedzí dní 18.04.2017 až 27.04.2017 dopustil skutku, za ktorý aktuálne vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody, ako aj ďalších dvoch trestných činov, pri ktorých mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom k trestu, ktorý aktuálne vykonáva. Vzhľadom na početnosť, závažnosť trestnej činnosti odsúdeného, dĺžku výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, nemožno dospieť k záveru, že u odsúdeného dosiahne účel trestu jeho pomerný výkon. Súd I. stupňa dospel k záveru, že u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonom stanovené podmienky na jeho podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, teda tak, že jeho návrh na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote, ihneď po vyhlásení na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť odsúdený č.l. 33 spisu.

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti č.l.33 spisu.

Do neverejného zasadnutia sťažnostného súdu odsúdený písomne neodôvodnil zahlásenú sťažnosť.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť
b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd, zhodne ako súd I. stupňa, zistil, že :

- odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 28.03.2018, sp. zn. 2T/113/2017 pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písm. b/, odsek 4 písm. b/Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona v trvaní 3 rokov, so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu pre minimálny stupeň stráženia
- lehotu k podaniu žiadosti odsúdený splnil 06.09.2019, predpokladaný koniec trestu má odsúdený 06.09.2020. Uznesením Okresného súdu v Trnave zo dňa 22.10.2019 sp. zn. 3Nt/80/2019 bol odsúdený preradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Z hodnotenia ústavu vyplýva:

- správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody v ÚVTOS Bratislava, nebolo vždy na požadovanej úrovni, v jednom prípade sa vyskytol negatívny záznam, inak interné normy dodržiava, príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektoval, disciplinárne odmenený bol 1-krát, disciplinárne potrestaný nebol, pracovne zaradený nebol
- v Ústave na výkon trestu Leopoldov má správanie a vystupovanie odsúdený na požadovanej úrovni, nariadenia príslušníkov rešpektoval, bol 1-krát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol, pracovne bol zaradený na dvoch pracoviskách
- v Ústave na výkon trestu Hrnčiarovce nad Parnou správanie a vystupovanie odsúdeného vždy na požadovanej úrovni, problém sa vyskytol ihneď po jeho príchode do ústavu, kedy sa snažil vziať si svoju polokošeľu z osobných vecí v intendačnom sklade aj napriek tomu, že mu nebola oficiálne vydaná do užívania. Vhodnou intervenciou personálu sa správanie odsúdeného stabilizovalo a v súčasnosti je na požadovanej úrovni. Doposiaľ bol celkovo 2-krát disciplinárne odmenený, posledná odmena je z 24.07.2019, disciplinárne potrestaný nebol, odsúdený plní ciele stanovené programom zaobchádzania, resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá, recidíva, experimentovanie s drogami, neznámy príjem, dosiahnuté základné vzdelanie
- v závere riaditeľ ústavu skonštatoval, že aj napriek skutočnosti, že menovaný v podmienkach výkonu trestu sa dokáže správať na požadovanej úrovni, vzhľadom na jeho kriminálnu minulosť nie je možné zaručiť, že po prípadnom prepustení bude viesť riadny život. Na základe uvedeného možno konštatovať, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporúča sa ho podmiennečne prepustiť s dohľadom
- z registra trestov odsúdeného vyplýva, že bol 18-krát súdne trestaný, a to prevažne pre majetkovú trestnú činnosť. Odsúdený už v minulosti bol podmiennečne prepustený a to Okresným súdom v Trnave sp. zn. 1T/57/2011 so skúšobnou dobou v trvaní 4 rokov, osvedčil sa 29.06.2018.

Podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmienечnom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd po obdržaní žiadosti odsúdeného o podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybení, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti na základe ktorých má za to, že žiadosti odsúdeného o podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení stotožňuje a osvojil si ich a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Aj podľa názoru sťažnostného súdu odsúdený splnil iba formálnu podmienku pre podmienечné prepustenie, kedy vykonal požadovanú časť uloženého trestu. Nespĺňa však materiálne podmienky a to, že počas výkonu trestu odňatia svojím správaním preukázal dostatočnú snahu po polepšení čo vyplýva najmä z tej skutočnosti, že sa v jeho správaní vyskytli negatívne záznamy a vzhľadom na osobu odsúdeného nie je možné od neho ani bezpečne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, najmä zo skúsenosti s jeho predchádzajúcim spôsobom života, ktorý nesvedčil v prospech niektorej prognózy, že by v prípade prepustenia na slobodu by viedol riadny život. Takéto očakávanie nie je reálne, pretože odsúdený sa počas pobytu na slobode dopúšťal opakovane trestnej činnosti, za ktorú bol 18-krát súdne trestaný a podmienечným odsúdením mu bola daná možnosť preukázať snahu po polepšení sa. Túto však nevyužil a dopúšťal sa ďalšej trestnej činnosti. Z výkonu trestu odňatia slobody bol 1-krát podmienечne prepustený. Je pravda, že sa v skúšobnej dobe osvedčil ale dopúšťal sa opakovane ďalšej trestnej činnosti, za ktorú bol vo výkone trestu.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.